

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614211187
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1614211187.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: V. V. H., N.. XX. XX. XXXX, A. T., Y. XXX/XX, zastúpená JUDr. Ľubomírom Linderom, advokátom, AK, Malacky, Zámocká 8, proti žalovanému: Q. H., N.. XX. XX. XXXX, A. T., Š. N. XXX/XX, o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 19. 1. 2017 č.k. 5C/505/2014 - 250, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie na základe žaloby podanej žalovanou vyporiadal všeobecnú hodnotu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného po rozvode ich manželstva, keď bezpodielové spoluvlastníctvo bývalých manželov tvorili iba záväzky. Tieto vyporiadal tak, že žalovanému zo záväzkov patriacich do BSM prikázal úver voči OTP Banke Slovensko, a.s. zo Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX T. uzatvorenej dňa XX. XX. XXXX, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný splácať žalovaný; žalovanému tiež prikázal úver voči Slovenskej sporiteľni, a.s. zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, druh úveru : Spotrebný úver na čokoľvek uzatvorenej dňa XX. XX. XXXX, s tým, že ďalej je splátky úveru až do úplného splatenia povinný znášať žalovaný. Žalobkyňa zo záväzkov patriacich do BSM prikázal debetný zostatok vo výške 1.500 € na osobnom účte vedenom B., P.B., Č.. SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s tým, že ďalej splátky debetu až do úplného splatenia je povinná znášať žalobkyňa; ako aj pôžičku voči pôžičkovému Fondu pre začínajúcich pedagógov poskytnutú na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX Fondom na podporu vzdelávania so sídlom Panenská 29 Bratislava, s tým, že ďalej splátky pôžičky až do úplného splatenia je povinná znášať žalobkyňa. Po právnej stránke svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 143, § 145 ods. 1, § 149 ods. 1, ods. 3, § 150 Obč. zák. z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že BSM strán sporu predstavujú iba záväzky; spoločné peňažné prostriedky strán sporu ku dňu zániku BSM neexistovali. Pri vyporiadavaní BSM vychádzal súd prvej inštancie z ust. § 150 Obč. zák. a teda z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Bolo potrebné vyporiadať už iba záväzky, teda kto tieto záväzky v neuhradenej časti veriteľom zaplatí. Súd tak rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť doposiaľ nesplatené zostatky úverov poskytnutých OTP Bankou Slovensko, a.s. a SLSP, a.s. (11.701,70 + 3.046,81) a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť zostatok pôžičky poskytnutej Fondom na podporu vzdelávania a debet na jej osobnom účte vedenom v SLSP, a.s. (3.039,18 + 1.500). Úverovú zmluvu s OTP Bankou a.s. má uzatvorenú žalovaný, pôžička z Pôžičkového fondu na podporu vzdelávania bola poskytnutá žalobkyňi, ktorá má s Fondom uzavretú zmluvu a osobný účet s poskytnutým debetom je osobným účtom žalobkyne. Súd tak rozhodol o povinnosti žalovaného splatiť dosiaľ neuhradený zostatok úveru, poskytnutý SLSP, a.s. na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorý je tiež

spoločným záväzkom strán sporu. Pri takomto rozhodnutí v čase rozhodnutia súdu vzniká povinnosť žalovaného zaplatiť o 1.113,82 € viac ako žalobkyňi. Takéto rozhodnutie podľa názoru súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 150 Obč. zák., keď súd prihliadol aj na skutočnosť, že vlastne iba žalobkyňa splácala doteraz spoločné záväzky a predišla tým nárastu nákladov za ich oneskorenú úhradu, čo je prípad nesplácaného úveru poskytnutého OTP Bankou Slovensko, a.s., ktorý mal podľa zmluvy splácať žalovaný. Žalobkyňa podľa možnosti splácala spoločné záväzky aj napriek tomu, že zabezpečovala starostlivosť o spoločné maloleté dieťa, ktoré je jej zverené do osobnej starostlivosti.

2/ O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Argumentoval tým, že každej zo strán sporu bolo uložené zaplatiť približne polovicu spoločného dlhu, len s určitým vyššie uvedeným zvýhodnením žalobkyne, nemožno preto hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu.

3/ Uvedený rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa; jej odvolanie smerovalo proti výroku o trovách konania, keď vytýkala súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd takto rozhodol napriek tomu, že mala úspech vo veci. Poukazovala na to, že so súhlasom žalovaného uzavrela v priebehu manželstva niekoľko úverových zmlúv, nakoľko žalovaný nebol bonitný pre jeho nízke príjmy SZČO. Žalobkyňa tiež uzavrela úverovú zmluvu v OTP Banke ako solidárny dlžník so žalovaným. Na základe uvedených úverov získané finančné prostriedky použili spoločne na kúpu bytu, jeho rekonštrukciu ako i spotrebu, ale po rozvoде splácala úvery len žalobkyňa. Žalovaný nesplácal ani spoločný úver v OTP Banke a už vôbec nie ostatné úvery, na splatenie ktorých bola zaviazaná žalobkyňa. Žalobkyňa získané finančné prostriedky vložila do spoločného majetku, z toho dôvodu podala žalobu na vyporiadanie BSM. Žalobkyňa poukazovala na to, že jej v súvislosti s bránením jej práva vznikli výdavky, ktoré boli preukázateľné, odôvodnené a účelne vynaložené, nakoľko žalovaný nemal snahu o uzatvorenie dohody a vyhýbal sa plneniu povinnosti splácať spoločný úver v OTP Banke, čím obom hrozili vysoké úroky a penále a prípadne aj exekúcia. Žalobkyňa preto nevidí dôvod na to, aby ju súd sankcionoval tým, že jej neprizná náhradu trov konania, hoci aj nemala 100 % úspech v spore. Toto rozhodnutie nepovažuje preto ani za zákonné ani za spravodlivé. Keďže bola v konaní úspešná, vznikol jej nárok na náhradu trov konania, celkom alebo v pomernej časti. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy spravuje zásadou úspechu v konaní. Tento nárok je čo do výsledku konania nepopierateľný - mimo prikázania uhradiť záväzok voči pôžičkovému Fondu pre začínajúcich pedagógov bola žalobkyňa v konaní úspešná. Preto navrhovala v odvolacom konaní zmeniť v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie tak, že jej súd prizná plnú náhradu trov konania ako prvoinštančného tak i odvolacieho.

4/ Na odvolanie žalobkyne sa žalovaný vyjadril písomne tak, že odvolanie označil za účelové, zavádzajúce a neopodstatnené. Rozhodnutie súdu o trovách konania žalovaný považuje za správne. V zmysle rozsudku nemožno hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu, nakoľko každej zo sporových strán bolo uložené zaplatiť približne polovicu spoločného dlhu. Aj z tohto dôvodu je rozhodnutie o trovách konania plne zákonné a spravodlivé. Ani jeden z účastníkov navyše nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré by umožňovali uhradiť trovy konania v prospech druhej strany sporu, o to viac, že každá zo strán má zaplatiť rovnakú časť dlhu. Súčasne žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že nemal záujem o mimosúdnu dohodu. Podaním zo dňa 24. 11. 2016 navrhoval žalobkyňi mimosúdnu pokonávku celej veci a uzatvorenie takej dohody, ktorá korešpondovala s rozhodnutím súdu v danej veci. Žalobkyňa však požadovala úhradu celých spoločných záväzkov výlučne žalovaným. Oproti ňou podanej žalobe dosiahla žalobkyňa v spore neúspech.

5/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (t.j. vo výroku o trovách konania), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7/ Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8/ Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9/ V ust. § 255 ods. 1 CSP je premietnutá zásada úspechu v spore, ako základné kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci (tiež zodpovednosť za výsledok sporu) pritom súd skúma vždy čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. V zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadna zo

strán sporu nemá právo na náhradu trov konania (že sa zaplatené trovy nenahradia žiadnej zo strán). Čiastočný úspech sa skúma vždy so zreteľom na uplatnený nárok.

10/ V súdnej právnej veci výsledok sporu (prikázanie jednotlivých spoločných záväzkov v rámci vyporiadania BSM) v konečnom rozhodnutí súdu nezodpovedá žalobnému návrhu, ktorý podala žalobkyňa na súd. Porovnajúc žalobný návrh žalobkyne s výsledkom sporu nemožno konštatovať, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol v súlade s tým, ako navrhovala žalobkyňa v návrhu, resp. ani po jeho úpravách žalobkyňou v priebehu samotného konania (t.j. žalobe žalobkyne súd nevyhovel v celom rozsahu). Ako žalobkyňa, tak i žalovaný tvrdili, že sa snažili dohodnúť po rozvode manželstva na majetkovom vysporiadaní, ale že to bola tá druhá strana, ktorá spôsobila, že k dohode nedošlo - tieto tvrdenia však ani jedna zo strán sporu ničím nepreukázala. Napokon, samotné záväzky boli v konaní vysporiadané medzi stranami sporu tak, že každá zo strán z nich uhradí približne rovnakú časť. Tieto okolnosti súd prvej inštancie správne zohľadnil v rámci rozhodovania o trovách konania tak, že dospel k záveru, že každá zo strán dosiahla vo veci čiastočný úspech - približne polovičný (t.j. približne rovnaký) - a preto rozhodol, že náhradu trov konania neprizná nikomu. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil, keď dospel k rovnakému názoru, že pomer úspechu a neúspechu v spore je u oboch strán približne rovnaký, a preto bola namieste aplikácia ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11/ Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

12/ O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, keďže v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. O konkrétnej výške žalovanému priznaných trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

13/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).